

‘Het kastje is een eigen leven gaan leiden en bedruipt zichzelf’

een buurtboekenkast van formaat. Anders dan in veel andere minibibliotheken, is hier plek voor minstens een paar honderd boeken. Schrijfster Renate Dorrestein nam vijf jaar geleden het initiatief om de kast tegen de gevel te zetten. Haar man Maarten de Boer (68) hield het na haar overlijden in 2018 in stand.

“Aanvankelijk plaatsten wij er zelf boeken in, maar inmiddels is het kastje een eigen leven gaan leiden en bedruipt het zichzelf. Dagelijks komen hier zeker honderd mensen boeken lenen of brengen. Er stond al vaak een rij, maar in de coronatijd is het aantal bezoekers alleen maar toegenomen,” vertelt De Boer.

Afgezien van wat klein onderhoud, zoals het lakken van de kast, bemoeit hij zich nauwelijks met wat zich op de boekenplanken afspeelt. “We hebben geen regels; dan is het einde zoek. Alleen speelgoed of kinderkleding halen we eruit. Dat is niet de bedoeling.”

Winkler Prins

De omloop is volgens De Boer enorm groot. “Medische boeken, goede romans, kinderboeken, de Winkler Prins: ze zijn vaak een dag later al weg. Mensen staan soms een half uur te snuffelen of er iets van hun gading bij is. Soms komt iemand langs om te speuren naar een eerste druk van een bepaalde titel. Zelfs ’s avonds en ’s nachts zie ik voorbijgangers met een zaklampje in de kast zoeken. Vaak ook ont-

De boekenkast van Renate Dorrestein aan de Weesperzijde, nu beheerd door haar man.

Amstelveen, aan de bosrand

staan er gesprekken over boeken, waardoor deze plek inmiddels ook een sociale functie heeft. Het is een geliefd object in de buurt geworden. Driekwart van de mensen is vaste bezoeker.”

De reusachtige boekenkast aan de Weesperzijde bekoort Johan Vermeulen niet zo. Hij koestert zijn eigen lieveling aan de Ceintuurbaan. Hij passeert het dagelijks op zijn vaste fietsroute naar de Jumbo aan de Stadhouderskade. Het is een klein hokje dat tegen de met graffiti bekladde portiekwoningen hangt. Vermeulen doet er regelmatig bijzondere vondsten. “*Crusade in Europe* van Eisenhower of de memoires van Churchill, om maar iets te noemen.”

Inmiddels heeft hij zich als een stille hoeder over het kastje ontfemd. “Ik verwijder bijvoorbeeld reclaimedrukwerk en lege blikjes en zet elke dag de boeken netjes recht. Kookboeken en managementlectuur met onzincursussen breng ik naar de oud papierbak. Die horen er niet in thuis.”

Brievenbus

Verderop, aan Sarphatipark 123, beheert Murni Bakker (43) een van de oudste kastjes van Amsterdam. In de jaren tachtig bestierde haar buurman Diederik al een buurtboekenkastje avant la lettre. “In zijn vensterbank lag een stapeltje boeken. Je kon er een meenemen, maar moest dan wel een gulden in de brievenbus doen. Er werd veel gebruik van gemaakt. Toen hij naar Frankrijk emigreerde, hield het op. Dat vonden we jammer. Samen met de bovenbuurvrouw hebben wij het initiatief voortgezet. Mijn man timmerde een kastje en dat hingen we aan een blinde muur bij het huis. Het is niet van ons, maar van iedereen.”

In het begin zette Bakker er boeken van vrienden en familie in. Inmiddels gaat het vanzelf. “Mensen halen er wat uit en leggen iets anders terug. Ik hoef nooit zelf aan te vullen. Er ligt van alles: oude encyclopedieën, de Bouquetreeks, maar ook romans in andere talen zoals Russisch, Turks of Spaans. Ze zijn vaak de volgende dag al weg. We hebben veel vaste klantjes.”

’s Nachts hoort Bakker regelmatig mensen praten bij het boekenstalletje. “Het verbindt allerlei soorten mensen. Dat maakt het zo leuk.” <<

Kastje aan de Stadionweg